

‘ಮೂರ್ತಿದೇವಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ’ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುವ ಬದಲು, ‘ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಏನು ಮತ್ತು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದು?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರ ಪಡೆದ ನಂತರವೇ ನಾನು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದೆ.

◆ ಓದುಗರಾಗಿ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ? ಏಕೆ?

ಕಾದಂಬರಿ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ. ಅದರ ನನಗೆ ಕಾವ್ಯ, ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಓದುತ್ತೇನೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಕಥಾಶಿಲ್ಪ ಕಟ್ಟೋಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೆಣೆಯುವಿರಿ?

ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗಿನ ಮೌನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆಯೋ, ಯಾವುದು ನನಗೆ ನೋವು ಅಥವಾ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಳಗೆ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಲ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬರವಣಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ನೀವು ‘ಯಾಜ್ಞಸೇನಿ’ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದವರು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಂದು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ‘ದ್ರೌಪದಿ’ ಕಥೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಾ?

ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಅಥವಾ ಕಥೆಯ ಬೀಜವು ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದರಲ್ಲಿ, ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ (ಚೀರಹರಣ) ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ‘ಯಾಜ್ಞಸೇನಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯ ಬೀಜವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿರಬೇಕು. ಆಗ ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ನಾಟಕವನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೀವ್ರ ಕ್ರೋಧವಾಗಿತ್ತು. ಕೌರವರ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವ ದ್ರೌಪದಿಯ ಆ ದಯನೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸದ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ನನಗೆ ಕೋಪ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ‘ನಾಟಕವು ವ್ಯಾಸರ ‘ಮಹಾಭಾರತ’ವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಇವರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?’ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಮೇಲೆ ‘ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಓದು’ ಎಂದರು. ಬಹುಶಃ ಆ ದಿನಗಳಿಂದಲೇ ದ್ರೌಪದಿಯು, ನಾನು ಅವಳ ಕಥೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ನೀವು ‘ಅದಿಭೂಮಿ’ ಬರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು? ಬೋಂಡಾ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಈಗಲೂ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವಿರಾ? ಮಹಾಶ್ವೇತಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಇಂದಿರಾ ಗೋಸ್ವಾಮಿಯಂತಹ